

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 83 0 К 025150 18 Квлз
Бања Лука, 24.8.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђене М.С., због кривичног дјела лаке тјелесне повреде из члана 155. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости браниоца осуђене, адвоката М.Б. из Б., против правоснажне пресуде Округног суда у Бијељини број 83 0 К 025150 17 Кж од 12.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.8.2018. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зворнику број 83 0 К 025150 15 К од 16.6.2016. године, која је потврђена пресудом Округног суда у Бијељини број 83 0 К 025150 17 Кж од 12.12.2017. године, оглашена је кривим оптужена М.С., због кривичног дјела лаке тјелесне повреде из члана 155. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело је оптуженој, примјеном истих законских одредби и члана 46. став 1. и 47. став 1. и 2. истог закона, изречена условна осуда којом је утврђена казна у трајању од 60 (шездесет) дана и истовремено одређено да се она неће извршити ако оптужена у року од 1 (једне) године не учини ново кривично дјело. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка у износу од 429,08 КМ, у року од 15 дана од правоснажности пресуде. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећена Споменка Тејић, са имовинскоправним захтјевом, упућена је на парницу.

Против наведене другостепене пресуде, бранилац осуђене, адвокат М.Б. из Б., поднио је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона и, како наводи, повреде Закона и кривичном поступку, са приједлогом је да се пресуда Округног суда у Бијељини број 83 0 К 025150 17 Кж од 12.12.2017. године преиначи и осуђена, на основу члана 356. став 1. ЗКП РС, ослободи од оптужбе, јер је дјело учинила у нужној одбрани.

У смислу члана 353. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу Захтјев, са списима предмета.

У поднеску, под бројем Т14 0 КТЗ 0013246 18 од 15.3.2018. године, замјеник главног републичког јавног тужиоца, Светлана Брковић, предложила је да се Захтјев одбије, у смислу члана 355. ЗКП РС.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

Захтјев није основан.

Аргументима из образложења Захтјева, указује се на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, кроз тврдњу да су, поводом истог догађаја, вођена два одвојена кривична поступка и то један против оптужене М.С. а други против оптужене С.Т. Изводи се закључак да је, пропустом суда да спроведе јединствени поступак, у смислу одредбе члана 30. ЗКП РС, ускраћено право оптуженој М.С. „да доказује да је поступала у нужној одбрани“.

Исти приговори су били изнесени и у жалби браниоца оптужене, о чему су дати разлози у другостепеној пресуди (страна 3. пасус 3), које овај суд прихвата као ваљано образложене, јер спајање поступка (у случају субјективног или објективног конекситета), у смислу одредбе члана 30. став 6. ЗКП РС, није обавезно. Наиме, цитираном законском одредбом је прописано да суд може одлучити да се спроведе јединствени поступак и донесе једна пресуда и у случају када је више лица оптужено за више кривичних дјела, али само ако између извршених кривичних дјела постоји међусобна веза.

Цијенећи наведено у вези са аргументима из Захтјева, са аспекта права на одбрану, од одлучног значаја је чињеница да, у овом кривичном поступку који је вођен против оптужене М.С., одбрани није ускраћено право да изводи доказе (прихваћени су сви доказни приједлози одбране). Оптужена је, по приједлогу одбране, саслушана у својству свједока, а одбрани је омогућено да, на главном претресу у условима непосредности и контрадикорности, унакрсно испита свједока С.Т., као оштећену у овом кривичном поступку, као и друге свједока оптужбе, те да се изјасни на све материјалне доказе.

Надаље, аргументима из Захтјева, указује се на недостатке другостепене пресуде, и то у виду квалитета образложења те пресуде, са тврдњом да је погрешан став другостепеног суда да је оптужена, критичне прилике, прихватила и физички обрачун са С.Т. и да се због тога не може позивати на нужну одбрану, и тиме имплицитно указује на повреду права на одбрану, као

битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, учињену у жалбеном поступку.

Изнесени аргументи нису основани, јер је, у конкретном случају, у другостепеној пресуди (страна 4. пасус 2 пресуде), дато образложење у погледу наведених жалбених приговора браниоца оптужене, ради чега се, на приговорима из Захтјева, којима се оспорава ваљаност датих разлога у образложењу другостепене пресуде, не може градити тврдња да је образложење другостепене пресуде захваћено таквим недостацима који манифестују повреду права на одбрану, као облик битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Надаље, оспоравањем чињеничних утврђења у погледу начина одвијања критичног догађаја, Захтјевом се заступа теза да је осуђена поступала у нужној одбрани, да није имала „избора“ у односу на напад од стране С.Т. и да је једина могућност била да се брани од исте.

На наведеним аргументима о погрешној чињеничној основи побијаних пресуда, не може се успоставити повреда Кривичног закона, као основ за подношење овог ванредног правног лијека, јер повреда Кривичног закона, као основ побијања пресуде, подразумјева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да је правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, требало донијети другачију одлуку.

Из наведених разлога, те у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић